

עליון קבוץ סעד

פרשת יתרו

שבת בליבך / רחל שפירא

דמדומים
יורדים בלאת
עוד מעט שבת
בלבך
השבוע הארץ
אט לאט
נשמת מקתפך.

את שואלת מה תקנות
ומה נותר שבור לעת עתה
ואינה ממשליך, בת,
ראוי לשכחה,
באשר השמש מנמיכה.

מאין באה הברכה.
מהו כוחך,
מה בתוכך אינו נסוג מחשכה
באשר השמש מנמיכה.
מאין באה הברכה?

את שואלת מה נתת
מה רבץ כחוב
בינו ובינך
תדבקי בטוב עקשו
תאמיני בו
בכל רצונך.

את שואלת מה השתקת
ומה הרבית לומר לטוב או רע
ואינה, אינה חטא מצאת
בלחם השגרה
באשר השמש מנמיכה.

מאין באה הברכה,
מהו כוחך,
מה בתוכך אינו נסוג מחשכה
באשר השמש מנמיכה.
מאין באה הברכה?

שעור פרשת שבוע: יצחק שלומי

שבת		ימי החול	
הדלקת נרות	16.59	זמן תפילין / טלית	5.39
מנחה א' 14.00	ב' 17.10	סוף זמן ק"ש	9.11
		שקיעה	17.21 ← 17.24
שחרית א'	6.45	מנחה א' (בחד"א)	12.45
שחרית ב'	8.30		
קידוש	11.30	מנחה וערבית	17.10
מנחה 12.30, 13.30	16.45	צאת הכוכבים	17.41
		ערבית	20.10
לימוד "בראשית"	17.25		
צאת השבת	17.55	שחרית נוער	7.30

אחות תורנית השבת - דורית רידר

שבת שלום

מוקדש באהבה לבנים/בנות של חברינו והורינו המקיימים במסירות נפש מצוות כיבוד אב ואם.

"כבוד את אביך ואת אמך"

איזה הוא כיבוד ?

מקובל לומר : להתחשב בהם, לא לסתור את דבריהם, ולא לפגוע בהם.

הגמרא במסכת קידושין (ל"א ע"ב) אומרת כי הדברים הללו נמצאים תחת הכותרת : **מורא**.

"איזה הוא מורא ? לא עומד במקומו, לא יושב במקומו, לא סותר את דבריו – ולא מכריעו".

אם כן מה הוא **כיבוד** הנאמר בכתוב ? ממשיכה הגמרא : מאכיל ומשקה, מלביש ומכסה, מכניס ומוציא".

אלא שנוהג שבעולם, שדוקא ההורים הם אלה, המאכילים ומשקים, מלבישים ומכסים, וכמובן מכניסים ומוציאים.

מכאן אומרים חכמים : כי חובת כיבוד הורים, באה לידי ביטוי בדאגה הרגשית מוסרית של הן / בת להוריהם.

ידוע ומפורסם הוא הסיפור על בעל "האבני נזר", שלמד אצל אביו הרב מביאלה. קרה שהרב הקשה קושיה חמורה לבנו הקטן, שהשיב לו מיד - מיניה וביה. האב דחה את תירוצו, וגער בו קשות, על כי מיהר להשיב בטרם למד את הסוגיה.

לימים גדל הן והתפרסם כגדול הדור. כשחלה האב לעת זקנותו, בא בנו לבקרו, הזכיר לו הרב מביאלה את אותו הסיפור, וסח לו כי לאחר מעשה, התעמק בסוגיה - ראשונים ואחרונים וראה כי הצדק היה עם הן. עכשיו הוא מבקש מחילה.

השיב ה- "אבני נזר" לאביו : כבר אז ידעתי כי הצדק איתי, וכי לחנם אתה גוער בי, אלא שמחלתי לך בו במקום, מחמת מצוות כיבוד אב.

הורים רבים מרגישים כי אינם זוכים שבניהם ינהגו בהם מצוות כיבוד אב ואם. יש בנים ובנות החיים בהרגשה שהטיפול בהוריהם גוזל הרבה מזמנם היקר.

במקום לבקר, לסעוד, לתמוך – ולהשגיח על ההורים, הם מסתפקים בשיחות טלפון, ויחס "בשלט-רחוק".

דומה כי לכך כיוונה תורה בהמשך הפסוק : "כבוד את למען יאריכון ימיך".

הקדוש ברוך הוא אומר לנו : **כיבוד הורים לא רק שאינו גוזל זמן, אלא מוסיף זמן, למי שמקיים מצווה זו על כל פרטיה ודיקדוקיה.**

"שלושה שותפים הם באדם : הקדוש ברוך הוא-ואביו ואימו.

בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אימו,

אמר הקדוש ברוך הוא : מעלה אני עליהם,

כאילו דרתי ביניהם וכיבדוני".

(קידושין ל, ע"ב)

עוסק פרט.

ביום שישי התאספנו לחגיגת טו' בשבט ברחבת הכלבו. התקיימו תחנות יצירה שונות ובהן אפיית פיתות, הכנת תה צמחים, ופעילויות שונות הקשורות למיחזור וגם יצירה עם הצומח. מזג האוויר האיר פנים, וגם הציבור נענה והגיע למרות הלחץ המסורתי של ההכנות לשבת. תודה לוועדת תרבות ולכל השותפים על הארגון! גם במשק הילדים ציינו את טו' בשבט בהפעלה משותפת להורים וילדים ביום שלישי השבוע. קהל ההורים והילדים נענו ובאו בהמוניהם. התוכנית כללה רכיבה על סוס, הכנת מתקני האכלה לציפורים, פיתות ולקינוח – נטיעות. תודה לכל העוסקים במלאכה!

במוצ"ש התקיימה אסיפה, ממנה דיווח לנו עפר שלומי:

באסיפת חברים האחרונה עסקנו בשני סעיפים עיקריים. הראשון – **הצעת סעד למועצת התנועה.** כזכור מונחת לדיון הצעת מזכירות הפעילה של תנועת קבה"ד, הקוראת לשיתוף התושבים בתנועה, ולשותפים נוספים המעוניינים להצטרף לתנועה, על ידי חיבורם למעגל "חבר הקהילות" של הקיבוץ הדתי. מעין מעגל נפרד הכולל את השותפים החיצוניים. למעגל זה יש לייסד את המוסדות המתאימים, ויתרונו הוא בכך, שמאפשר שיתוף, אך מאפשר גם ניטרול השפעת יתר של קבוצות אוכלוסיה הקשורות לקיבוץ הדתי, ואף מתגוררות בו, אך אינם מזדהות עם דרכו באופן מלא.

מנגד עמדה הצעה נוספת, המחפשת דרך משמעותית יותר לשיתוף, ומציעה שקבה"ד יכלול את כל הקיבוצים על כל יושביהם. התנועה תרחיב את המוסדות שעוסקים בתחומי חיים, שבהם שותפים התושבים (חברה-תרבות-משימות, חינוך, דור צעיר, ביטחון וכדומה, לפי הצורך גם בנציגי תושבים). המעגל הפנימי יהיה רק של הקיבוצים עצמם, ועיסוקו יהיה בתחומי הפנים הנוגעים רק לקיבוצים (משק, כספים וכדומה). התקבלה ההצעה הני"ל, ומהיום תיחשב כהצעת סעד למועצה. כמו כן נבחרו 9 הצירים-דני לזר, בניה ברזילי, נחום לנדאו, עמוס ברט, סנדי פרידמן, לאה ימיני, חנן קסלר, בוקי ברט, עפר שלומי.

המועצה תתקיים בשבוע הקרוב בימים שלישי-רביעי בקיבוץ שדה אליהו.

הסעיף השני- עסק בשאלת נחיצותו של יו"ר כלכלי לסעד. הנושא הוסבר על ידי בוקי, אורן, וחלופ. המזכירות תומכת בהצעה האומרת שישנה חשיבות רבה ליו"ר כלכלי לקיבוץ. האסיפה אישרה באופן עקרוני עמדה זו. באסיפה הבאה תובא הגדרת תפקיד מפורטת יותר, כמו כן תובא הגדרת תפקיד ואורך קדנציה, של מרכז משק. לאחר מכן, מוטל על המוסדות לגבש הצעה ליו"ר, ברוח הדברים, ולהביא לאישור האסיפה.

ביום שני התקיים ערב לציון שלושים לפטירתו של חברנו מרדכי טוויל תמיר ז"ל. לעלון זה מצורפת חוברת זכרון לתמיר. יהי זכרו ברוך. (ניתן להחזיר החוברות בתום הקריאה לת.ד של משפחת תמיר).

השבוע הונחו היסודות הראשונים לשכונת הקראוונים של הגרעין. נציגי הגרעין מדווחים מן המעמד החגיגי: (בעמוד הבא)

"בנגב יבחן העם בישראל ומדינתו- כי רק במאמץ מלוכד של עם מתנדב ומדינה מתכננת ומבצעת, נוכל למשימה הגדולה של הפרחת השממה וישובה. מאמץ זה יקבע גורלה של מדינת ישראל ומעמדו של עמנו בתולדות המין האנושי."
(בן גוריון)

"שובה ה' את שביתנו - כאפיקים בנגב"

(דוד המלך)

מילים חגיגיות שכאלה נאמרו בחגיגת הנחת אבן הפינה המאולתרת שנערכה היום.
(או אולי בעצם זה היה: "מה נסגר איתכם, אתם מפריעים למשאית לעבוד!!")

החגיגה נערכה לרגל תחילת עבודות יציקת היסודות אשר עליהם יונחו מבני הקבע הזמניים.
ילדי הגנים באו בהתרגשות לחזות במאורע ההיסטורי, כל מיני אנשים נעצרו בהתפעלות,
ויעל נאלצה להתמודד עם פרץ פוזות חזון של סיוון ויצ. (יצחק רסיס-טל).

בקיצור חברים,

מוכרות בזאת תחרות הימורים, מתי באמת יהיו מוכנים הקרוואנים? לפני או אחרי פסח?
לנקות או לא לנקות, זאת השאלה...

בצקבות אסיפת החברים באו"ם 'e' nfe'

אצטט קטע מתוך אגרתו של חלופ לחברים לפני האסיפה האחרונה:

"שינויים עמוקים מאוד מתחוללים בקיבוצים במהלך העשור האחרון. שינויים אלו מנסים להתמודד ולתת מענה למשבר שפרץ בתחילת שנות ה-80 ומאז לדעיכתו המתמשכת של הקיבוץ בתחומי הכלכלה והחברה. העזיבה הגדולה של הבנים הצעירים ואלו שבגילאי הביניים, גרמה לצמצום משמעותי בכוח אדם איכותי, רשמה עליה ניכרת בגיל הממוצע של כלל החברים והתוצאה – "הזדקנות הקיבוץ". (סוף ציטוט)

בבואי לאסיפה חשבתי שאכן, כפי שכתב מרכז המשק, יבואו רבים מאחר ומדובר על הבסיס הכלכלי המתחדש של הקיבוץ. להפתעתי הנוכחות היתה מצומצמת ואת מספר הצעירים היה ניתן לספור על כף יד אחת. תהיתי האם הנושא לא מספיק חשוב ומאתגר ובמיוחד לאן נעלמו הצעירים (כבני 30 – 50).

אולי אין הנושא מעניין דיו. השאלה היא האם לא היה מתבקש לקיים דיון בסיסי יותר אודות התנהלות המשק. 'חברה' צעירים שמעוניינים להשתלב במשק יחפשו באופן טבעי תפקידים בהם יוכלו לממש עצמם. הם לא יבואו למקום שבו 'כל העמדות תפוסות', שלא מדברים עמם על אפשרויות של יוזמות וקידומים בענף ואין פותחין להם בו אופקים חדשים. כל זאת על אחת כמה וכמה בעידן ההפרטה כאשר הפער בין 'העובד' לימנהלי הוא קוטבי - אולי יותר מפי שלוש. במצב שנוצר בעלי ה'משרות' לא 'ימהרו' לפנות את תפקידם ובצדק מבחינתם, אך כאמור, בכך נחסמות בפני 'דור צעיר' האפשרויות להשתלב ולהתפתח בענפים. החשש הוא שבכך תואץ בריחת צעירים ויהון אנושי לעבודות חוץ. תהליך זה עשוי להיות אף גרוע יותר לאחר ה'הפרטה'.

לדעתי היה מקום לשלב בדיון חשיבה כיצד לשנות את פני הדברים. יתכן כי יש מקום לבחור צוות חשיבה וביצוע שיישב על המדוכה, ויתכנן 'פיתוח עתידי' הן במערכות הקיימות תוך הקטנת הפער בין הניהול לבין צוות העובדים, והן ביצירת תנאים 'טובים' ליזמויות מגוונות.

אבנר כואז!

נא להכיר: שרית וסיון הוק

משפחת הוך - שרית, סיון ואוריין הגיעו אלינו לפני מספר חודשים מנתיב העשרה, מתוך כוונה להשתלב בגרעין החדש. סיון עובד כרגע ברפת, שרית עובדת לצד זאבי בניהול הקיטרינג בסעד, ואוריין הקטן, בן 7 חודשים, עושה את צעדיו הראשונים בבית-התינוקות. משפחת הוך מתגוררת בדירתה לשעבר של פנינה גינזברג.

קצת על הגלגולים הקודמים...

סיון גדל ביד-מרדכי, ואילו שרית נולדה בארץ להורים ארגנטינאים, אך כשהייתה בת 4, חזרה שרית יחד עם משפחתה לבואנוס-איירס, ושם נשארה עד הגיעה לגיל 17. בגיל 17 חזרה שרית לארץ, וכאן עשתה תואר ראשון במדעי המדינה וסוציולוגיה. לאחר הלימודים התגייסה לצבא, שם שירתה בחיל תחזוקה, בהדרכה במחשבים. לאחר השחרור חזרה לתחום של מסעדות, בו החלה לעבוד עוד בתקופת הלימודים, וניהלה מספר מסעדות, ביניהן מסעדות יוקרה.

סיון גם כן ראה עולם, בין השאר טיול במזרח, ושהיה של שנה בניו-יורק. אחרי שחזר לארץ, למד סיון בת"א רפואה סינית, דיקור, רפלקסולוגיה, פרחי באך ועוד. הם נפגשו במסגרת עבודה זמנית במלון בת"א. זמן קצר לאחר החתונה החליטו לטוס שוב לביקור בבואנוס-איירס, ביקור שנמשך שנה וחצי, שבמהלכו עבר הזוג תהליך של התחזקות דתית.

האם תוכלו לספר קצת על התהליך שעברתם?

הגענו לחב"ד במסגרת עבודות בהן עבדנו. רצינו שיסייעו לנו בעבודה, רצינו למכור להם – והם מכרו לנו. התחלנו להתחבר לאנשים, הם הזמינו אותנו לארוחות שבת, ולאט-לאט התחלנו גם לשמור שבת, לשמור כשרות, סיון התחיל ללמוד בשיבה. הבנו שזה מה שרצינו. היה קשה לנו הניכור בת"א, שם יש הרגשה של חיבור לאנשים בעיקר ממקום חיצוני. הבנו שחיפשנו קהילה. זו אחת הסיבות שחזרנו לארץ – נשאר בנו הרצון להיות חלק מקהילה, להקים משפחה, ולהמשיך את המסורת של עם-ישראל.

למה סעד?

תמיד שמענו דברים טובים על סעד מההורים של סיון ומאנשים באזור, רצינו קיבוץ, רצינו קהילה, ושיהיה קרוב להורים.

סיון, אתה עושה השוואות ליד-מרדכי?

השוואות שמחמיאות לסעד. כאן נותנים לנו תחושה שאנו רצויים, ומבני המשק שם אני שומע שלא מספיק מעודדים את הצעירים להשאר. מלבד זה אני מרגיש שכאן אמנם ישנן הגדרות נורמטיביות של מקום דתי, אך יש גם הרבה פלורליזם. ביד-מרדכי אין פלורליזם בצורת החשיבה ובצורת ההתנהלות. דווקא כאן אני מרגיש יותר חופש.

מסר לסיום?

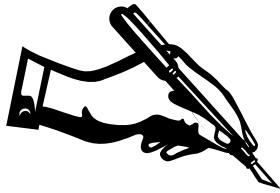
שמחים שהגענו לפה, ובכל יום שעובר, אנו בטוחים יותר שזו ההחלטה הנכונה.

לסיון ושרית – ברוכים הבאים, המשך קליטה טובה, ובריאות לאוריין!

רא"נה: אפרת.

ברוכים הבאים!

דו"ח'נ'וק

זה זמן רב שלא דיווחנו מהמתרחש במערכת החינוך הלא-פורמלי. אין הדבר בגלל שלא מתרחש, אלא מסיבות אלו ואחרות.

נתחיל הפעם את הדיווח דווקא מהגדולים.

בשבת שעברה, שבת פרשת בשלח, קיימו נערי התיכון "שבת תיכון" בסעד. הם סעדו יחדיו סעודת ליל שבת, קיימו בבוקר קידוש משותף ואחה"צ נפגשו לסעודה שלישית. הם ניצלו את השבת לדיון על הרגשות שלהם בעקבות שינוי אורחות החיים בסעד. חלק מהנערים ציינו שהם חשים אכזבה וכשלוך נוכח שינוי אורחות החיים. חלקם ציינו כי הם מאמינים באידיאולוגיה שעליה מושתתים חיי הקיבוץ המסורתי, וכואב להם לראות כי ערכים אלו "פשטו את הרגל" בחברת המבוגרים.

אחה"צ הם קיימו מפגש הידברות, הדומה למפגשי ההידברות שקיימו החברים.

האווירה לאורך השבת הייתה נעימה וחברית, והוכיחה שלמרות השונות אנו יכולים לקיים חברת תיכון אחת. גם במסגרת החטיבה קיימו דיון על שינויים בחיינו בכלל ועל שינוי אורחות החיים בסעד בפרט. במסגרת הדיון בחטיבה עלה כעס על העובדה, כי לילדים אין יכולת השפעה על החלטת המבוגרים, למרות שהחלטה נוגעת להם באופן ישיר.

במסגרת בית כולל והמפ"ל אנו חוגגים את ט"ו בשבט במשך כל החודש. הילדים יצאו לטיול קצר באזור חניון רעים, קיימו סדר ט"ו בשבט, הכינו עציצים, טיפחו את גינתם, בנו רהיטים ע"י מיחזור, שיחקו משחק המטמון בעקבות שמות עצים ועוד.

רחלי לביא הצטרפה לצוות המפ"ל ואנו מאחלים לה בהצלחה!

מהנעשה בבני"ע

חניכי שבט "להבה" (כיתה ט') השתתפו לפני שבוע בצעדת הלי"ה במסגרת בני"ע. צעדת הלי"ה משחזרת את המסלול שעשו חברי מחלקת הלי"ה. הצעדה מתקיימת בלילה בתקופה בה התרחשה ההתקפה על הלי"ה. השנה הצעדה נדחתה בשבוע עקב מזג אוויר. הצעדה לוותה לא רק בסערה מטאורולוגית אלא גם בסערה תקשורתית. בסוף צעדת הלי"ה, למרגלות גבעת הקרב היה צריך להתקיים טקס סיום. בטקס היתה צריכה להופיע להקה צבאית, הכוללת שירת חיילות. תנועת בני"ע הודיעה, כי יקיימו טקס בנפרד. הקיבוץ הדתי ובעיקר "נוער הקיבוץ הדתי" הקימו קול צעקה. לבסוף הודיעה תנועת בני"ע שתשתתף בטקס הסיום וחניכים שירצו, יוכלו לפרוש בצנעה.

ט"ו בשבט - כל שנה משתתף סניף בני"ע באירוע נטיעות שמקיימת התנועה. כיום, לאחר השינוי, התשלום עבור ההשתתפות באירוע זה הוא ע"ח ההורים. כיוון שחשבנו שהסכום שבני"ע גובה עבור פעילות זו הוא גבוה ויקשה על הורים לשלמו, החלטנו לקיים אירוע סניפי שעלותו נמוכה יותר. בתחילה, צוות המדריכים הביע אכזבה מכך שלא נשתתף באירוע התנועתי, ולא נחוש את תחושת השייכות לתנועה, אך לאחר שהתאושש הוא הרים את הכפפה וארגן יום מקסים באזור נחל גרר. מספר הילדים שהשתתפו היה גדול מאוד, וכולם חזרו עייפים ושמחים. יישר כח למדריכים על גילוי האחריות, היוזמה והארגון.

בימים אלו התחילו ילדי כיתה ח' לארגן את יריד פורים ואנו בטוחים שהם יעמדו בו בהצלחה רבה!

עד כאן להפעם, אנת אק.

מזל טוב!

לשרה ריבלין
ולכל המשפחה
ברכת מזל טוב לבניית
להולדת הנין
נכד לאסף ורותי ריבלין
בן לאורן וליאת

למרגלית וישראל שריד
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב
לחתונת בנם של מירב ורמי שריד
ישי עב"ל צופית

ערב שירה וכיף קפה

מתי בפעם האחרונה ישבת ושרת במלוא הגרון שירים של אז, שירים של היום ?

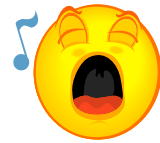
כמה פעמים רציתם לצאת לבית קפה לשתות קפה אמיתי עם משהו מתוק טוב ליד?

מה יכול להיות טוב יותר מהשילוב של השניים?

ביום שלישי ב' באדר 16.2.10 נפגש כולנו בחדר אוכל ימין לשילוב מוצח של ערב שירה ובית קפה.

בית הקפה יפתח את שעריו בשעה 20:00
ערב השירה יתחיל בשעה 20:45

מוזמנים לצחצח את הגרון, לבוא, לשיר ולשמח.

1. תרבות

חילופי נשי חדר הדואר

בימים אלו מעבירה פנינה ברחי את שרביט האחריות על הדואר לבאה גל.

ברכות לפנינה על עבודתה המסורה וההשתדלות שעשתה לעמוד בהוצאת הדואר בזמן והחלוקה בזמן. פנינה תמשיך לסייע כמידת יכולתה.

כן תודה לשרה גולן שמלאה מקום כשפנינה לא הייתה זמינה.

איחולי הצלחה והתמדה לבאה שקבלה על עצמה את האחריות על כל החלוקות - דואר פנים ודואר חוץ.

נ"ע ו1311 מלכירות טכנית.

מהשעה קמ"ק

יום ה' כ' בשבט, 06:00 בבוקר. קר ובחוף הרוח שורקת. אני עוסק במצוות הכתיבה של כמה מילים לעלון וטיפות קטנות של גשם מכות על החלון. איתן הימן הניח זה מכבר פתק על שולחני "עד השעה 0530 ירדו 11 מ"מ, כן ירבו". קם מוקדם הבחור, ומביא עמו בשורות טובות. באמת כן ירבו.

המסתובב בשולי הישוב ובצידי הדרכים והתעלות בשטח הגד"ש והמטע, יבחין כי עשב השדה נבט ועלה ויפרח. חבריו של יהודה שלמון אסרו עליו לעלות על טרקטור ולטפל בעשביה כפי שנהג לעשות בנאמנות ובמסירות אין קץ עשרות שנים. שעה לב האיר את עיני למפגע זה, "חייבים לעשות משהו" אמר, "צריך לתת מענה לדבר". התייעצתי, ופניתי לחיים יקותיאל. הצגתי בפניו את הבעיה והוא נאות להירתם ולקחת את הנושא תחת אחריותו ובלבד שאסדיר את העניין עם דותן מנהלו במטע. שוחחתי עם דותן, שוחחתי עם שלמון והחברים ברכו ונתנו אור ירוק. אז לכולם, ובעיקר לחיים מגיע יישר כוח, בהצלחה.

נמשיך בסיוורנו, נכוון פעמינו לחממת סעד-אסף, נרים את ראשו ונראה על גג בית האריזה את המתקן לייצור חשמל ירוק בכוח קרני השמש ניצב ומוכן לפעולה. בעוד ימים ספורים יכנס המתקן לעבודה ויחל להפיק חשמל נקי, ונוכל לברך על המוגמר.

ומשם נעבור לסככת מיון פיצוח ואריזת השקדים. במסגרת הקטנת הפעילות בגידול השקד, אנו מצמצמים בהתאם את מערך הטיפול בשקד. חצי מהסככה הפתוחה עברה לרשות הגד"ש לאכסון זרעי חיטה, תפוז"א וכן כמחסה מוצל (ולא תחת השמש הקופחת, שאינה עוזרת, בלשון המעטה לאיכותו של הגזר) לגונדולות הגזר המגיעות מהשדה וממתינות לתורן להיכנס לעיבוד במערך המיון. אפשר לראות כי הצוות מבצע (בעזרת משהליה גינו). שיפורים נדרשים לצרכים החדשים.

אל סככת האכסון הסגורה של השקדים (היכן שפעם היה "מוכן ומזומן"), אנו מתכוננים להעביר את פעילות פופלי, שיפנה את מקומו הנוכחי לטובת הגדלה והרחבה של מכון הגזר. אנו עושים את המאמצים ומקווים כי נוכל לסיים בקרוב את התכנון החדש וקבלת ההיתרים המתחייבים ולבצע את המעבר במהרה בימנו אם ירצה השם.

ואם בגזר עסקינן, נמשיך בסיוורנו ונגיע אל המכון. נוכל לחזות בגזר המגיע מהשדה ולא נשפך כבימים ימימה ישירות לבריכות ההשריה והשטיפה אלא מועבר למתקן חיצוני חדש שזה עתה חיבר בנייה ב. לחשמל, הספק וצוות המכון סיימו להרכיבו ולהריצו. המתקן נקרא "מתקן לקבלה יבשה" ותפקידו להפריד מהגזר את האדמה והחול, להוציא את עלוותו, קוצים ועשבים שוטים שהגיעו מהשדה, לטפל ולנקות מאבנים קטנות (לא בכולן, לצערנו) שעלולות לגרום לנזקים במערך המיון, ורק אז, לאחר הניקוי היבש הראשוני, נראה את הגזר נופל אחר כבוד אל בריכות השטיפה ומשם על גבי המסועים להמשך הטיפול.

ובמכון פנימה, הורכבו מכוונות חדשות שנרכשו השנה. בעקבות השיפורים שנעשו, עלתה תפוקתו של המכון באופן משמעותי וזאת תוך מענה אמיתי לדרישות איכות מחמירות וגוברות (צוות המכון בעיצומו של יישום תקני איכות ISO). המכון פעיל בימים אלו משמרת וחצי (משעה 0700 עד שעה 2100) על מנת לענות על דרישות השיווק בארץ ובחול. אגב, בימים אלו עושה יענקוש בתערוכה חקלאית בין-לאומית גדולה בברלין, גרמניה, במטרה להדק קשרים עם לקוחות וותיקים ולהיפגש עם חדשים.

והפעם נסיים את סיוורנו בסיפן. זוכרים בוודאי את הדיווח, הדיון והאישור שניתן לנו באסיפת החברים לבצע את הסכם האופציות עם חברת "תוסף". לאור הביצועים ברבעון האחרון של 2009, הודיעו לנו מנהלי תוסף על החלטתם לממש באופן מיידי חלק מן האופציות ולהיכנס בסיפן כשותף של 30% על כל המשתמע. זה לא רק סימן טוב, איך אומרים - זה פשוט טוב.

בת ז' א'.

ח' א'.